

Nguyệt San Thông-Tin, Nghị-Luận, Truyền Bá Tin-Lành Của Chúa Cứu-Thế Jêsus.

Đức Chúa Jêsus phán: Ta là sự sáng của thế gian; Người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống. (Giăng. 8:12)

Hải Đăng

Chủ Biên: Mục Sư Đặng Minh Lành
Quản nhiệm Hội Thánh Báp-tít Atlanta
2715 Peachtree Rd,GA.30305. ĐT: (770) 925.1941

Số đặc biệt

Mừng Chúa Giáng Sinh

Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Muôn luận,
là Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đồi đời, Chúa Bình an
Ê-sai.9:5

**Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người các
người sẽ thấy trời mở ra, và thiên sứ của Đức**

Chúa Trời lên xuống trên con người Giăng.1:51

Chiếc thang phước hạnh

Chúng ta đang bước vào mùa Giáng Sinh. Với không khí lành lạnh, với những cành thông rục rờ, với những tiệm quà muôn màu, muôn sắc, với những tiếng nhạc rộn ràng đưa dắt chúng ta vào mùa Giáng Sinh? Không, Lễ Mừng Chúa Giáng Sinh không thể bắt đầu như vậy. Lễ Giáng Sinh phải được bắt đầu nơi máng cỏ Bết lê hem, nơi Đức Chúa Trời tỏ bày tình yêu huyền diệu của Ngài đối với loài người.

Hai ngàn năm trước, Con Trời đã bước vào thế gian. Giữa vùng đồi núi Ga li lê, Đức Chúa Jesus đã loan truyền một tin vui đầy phước hạnh cho Na tha na ên, và các môn đệ của Ngài: *Quá thật, quá thật, ta nói cùng các người, các người sẽ thấy trời mở ra, và thiên sử của Đức Chúa Trời lên xuống trên con người.* Lời tuyên phán đó có ý nghĩa gì?

Muốn hiểu được lời tuyên phán lạ lùng của Chúa Cứu Thế, chúng ta cần ngược giòng thời gian thêm hai ngàn năm nữa, theo gót chân của chàng thanh niên tên là Gia cốp trên đường chàng đi về Đông phương. Sáng thế kỷ đoạn hai mươi tám đã mô tả về một chiếc thang kỳ lạ mà Gia cốp nhìn thấy trong giấc chiêm bao: một cái thang bắt từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sử của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó (Sáng. 28:12) Lời Chúa phán cùng Na tha na ên và các môn đệ đã quá rõ ràng; Chúa ám chỉ Ngài là chiếc thang đó.

Quá thật, trời đã mở ra, một kỷ nguyên mới, một kỷ nguyên đầy đầy phước hạnh đã đến với loài người. Khi Con Trời bước vào thế gian, thì cuộc chiến sẽ chấm dứt. Kỷ nguyên hòa bình sẽ được tái tạo để con người có thể nói lại nhịp cầu giao cảm đã bị sụp đổ trong thời A đam vì tội lỗi bất vâng phục. A đam, tổ phụ của loài người, vì sự kiêu ngạo, đã bước vào đường căm dỗ, đã đưa loài người vào con đường tăm tối, không có lối thoát; hậu quả là loài người mất đi sự tương giao với Đấng Tạo Hóa mình vì Cửa thiên Đàng đã đóng.

Một câu hỏi quan trọng chúng ta cần đặt ra là làm thế nào Chúa Cứu Thế Jesus bắt lại được chiếc cầu đã gãy đổ? Làm sao Ngài nối lại được mối tương giao giữa loài người tội lỗi và Đức Chúa Trời thánh khiết? Làm sao Thánh khiết và tội lỗi có thể dung nạp nhau? Sứ đồ Phao lô đã trả lời những câu hỏi này khi ông vẽ lại chiếc thang Gia cốp chiếc thang có bảy nấc. Chỉ có điều khác biệt là chiếc thang này nối từ trời xuống đất thay vì

từ đất lên trời. Vì phạm vi hạn hẹp của tờ báo, chúng tôi không thể đi sâu vào khía cạnh của mỗi nấc thang, chúng tôi chỉ trình bày tổng quát bảy nấc thang mà

Cứu Chúa đã bước xuống để trở thành Sứ Giả Hòa bình như lời thiên thần rao báo

Sáng danh Chúa trên các tầng trời rất cao bình an dưới đất, ân trạch cho loài người. (Lu-ca. 2:14)

(Xin đọc giả đọc kỹ sách Phi-líp, đoạn hai từ câu sáu đến câu tám thì mới hiểu được bảy nấc thang Sứ đồ Phao lô vẽ)

1. Nấc thứ nhất: Đấng Christ hiện ra ở đầu cầu thang với hình ảnh trọn vẹn của Đức Chúa Trời (Có hình Đức Chúa Trời)
2. Nấc thứ hai: Đấng Christ cởi long bào (bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ)
3. nấc thứ ba: Ngôi lời thành nhục thể. Chúa Giáng Sinh (trở nên giống như loài người)
4. nấc thứ tư: 33 năm sống trong kiếp con người (Hiện ra như một người)
5. nấc thứ năm: Phục vụ, rửa chân cho loài người (tự hạ mình xuống)
6. nấc thứ sáu: bước theo ý chỉ Cha (vâng phục cho đến chết)
7. Chết tử nhục đền tội cho loài người (chết trên cây thập tự)

Dọc giả thân mến, chúng ta đang

bước vào mùa Giáng Sinh. Lòng chúng ta không khỏi rung động, bồi hồi khi nghĩ đến Hải Nhi Jesus. Vì yêu thương nhân thế, bằng lòng xuống thế trong kiếp người hèn khinh, nằm nơi chuồng chiên máng cỏ; Ngài đã chấp nhận hy sinh tất cả để chiếc cầu gãy đổ được nối lại. Hải Đàng chân thành kính chúc quý đọc giả một mùa Giáng Sinh vui, phước hạnh. Một năm mới đầy an lành

1. Phước cho nhân loại! Chúa ta ra đời;
2. Phước cho nhân loại! Chúa nay cai trị;
3. Lễ thánh on lành Chúa đem cai trị.

Tôi tìm thấy mùa xuân

Cô Trương Thị Nga tốt nghiệp Tiến Sĩ luật. Luật Sư tòa Thượng Thẩm từ năm 1973 đến 1975. Nguyên Giáo Sư Trường Đại học Luật Khoa Cần Thơ và Đại học Kinh Tế Sài Gòn. Thân phụ cô là Dân Biểu Trương Ngọc khoa, Dân Biểu 3 nhiệm kỳ thời Đệ nhất Cộng Hòa. Xuất thân trong gia đình theo Phật Giáo. Cô đến Hoa kỳ năm 1991 và hiện cư trú tại Harvey, New Orleans. Cô đang tiếp tục theo học ngành Luật tại New Orleans. Sau đây là lời chứng thật của cô lý do nào đã đưa cô và Mẹ tìm đến với Chúa để nhận ơn cứu rỗi của Ngài.

Tôi xuất thân trong một gia đình theo Phật giáo. Ông Ngoại tôi là người rất mộ đạo. Nhưng từ ngày ông mất, gia đình tôi không còn ai mộ đạo nữa. Gia đình tôi luôn có những nỗi bất hòa chỉ vì những chuyện không đâu. Biển số 75 là một cơn bão lớn thổi tan biết bao mộng ước của đời tôi. Dù vẫn còn tiếp tục dạy Pháp văn cho Trường Đại học Kinh tế Sài Gòn, nhưng với đồng lương chết đói, tôi còn mơ ước gì đến một tương lai trong sáng nữa? Năm 1991, tôi đến Hoa kỳ theo diện ODP, ước mong tìm lại những gì mình đã mất. Vừa đi học vừa đi làm Counselor cho một cơ quan từ thiện tại New Orleans, chăm sóc thanh thiếu niên phạm pháp. Gia đình tôi vẫn tiếp tục có những nỗi bất hòa. Ba tôi mang trọng bệnh và mất chỉ sau vài tháng đến quê người. Sự qua đời của một người Cha tôi hằng yêu kính, sự giao động tinh thần của người mẹ tuổi đã xế chiều, sống trên đất người cô độc bó vó cho tôi một nhận thức về cuộc đời tạm bợ, ngắn ngủi, đầy dẫy những điều phi lý. Những người đồng hương tôi hình như đã mất đi bản chất. Tình thương, lòng nhân ái, nghĩa đồng bào hình như chỉ là những danh từ rỗng tuếch, chỉ còn có trên những bài diễn văn tranh cử hoặc viết trên những tờ báo vừa nói yêu thương vừa chửi bới bạn đồng nghiệp. Niềm tin và di sản tôi hằng hoài bảo

đã phá sản. Tôi cảm thấy thất vọng. Việc qua đời của Cha tôi đã làm mất trong tôi một tình thương chân thật, làm mất đi một chiếc phao vũng chắc mà mỗi khi tôi bị hụt hẫng trên bước đường đời tôi thường hay bám víu. Tôi thêm khát tình thương của một người Cha dù biết rằng sự thêm khát đó chỉ là hoài vọng.

Trong một dịp tình cờ, tôi quen chị Phan Hồng Yến. Sự quen biết này đã làm thay đổi cuộc đời tôi. Ở chị, tôi thấy có cái gì khác lạ mà tôi không tìm thấy được ở những người cùng theo đạo Phật như tôi. Cuộc đời của chị cũng nhiều phong ba bão táp như mọi cuộc đời. Đây có phải là một định luật chăng? Điều khác biệt là những cơn phong ba, bão táp đến với chị không phải để làm chìm, làm đắm một đời sống mà là nâng chị lên cao hơn. Học vấn của chị chỉ ở mức trung bình, nhưng lời nói, ánh mắt, cử chỉ của chị toát ra một sức sống, một niềm tin, một sự khôn ngoan, một tình thương vô vị lợi. Tôi và mẹ tôi tìm đến Hội Thánh do lời mời của chị.

Đây là một Hội Thánh rất nhỏ chỉ trên dưới không hơn hai chục tín đồ mà phần đông là người già cả, bệnh hoạn, yếu đuối. Lạ lùng thay, trong những người đó, tôi nhìn thấy một chân trời mới. Họ yếu đuối ư? Tôi đã lầm. Trong những thân xác bình thường đó, họ có điều phi thường và chính điều phi thường đó đã nuôi sống họ và tạo sự ấm áp trong lòng tôi. Nói đây, tôi tìm thấy một tình thương chân thật, những tấm lòng đón só, chất phác nhưng đầy bác ái vị tha. Nói đây tôi tìm lại được những gì mình đã mất, đó là tình thương của một người Cha, người Cha Thiên Thượng. Chúa Jesus, mà trước đây tôi cho là một người xa lạ, đã đến với mẹ con tôi. Sự hiện hữu của Ngài trong đời sống tôi đã biến đổi tôi thành một con người khác. Bây giờ tôi hiểu được tình thương bao la mà Đức Chúa Trời đã ban cho nhân loại. Tôi hiểu rõ mục đích sự giáng trần của Chúa Cứu thế Jesus. Tôi biết được giá trị và ý nghĩa của đời sống. Trong ngày tôi

và mẹ chịu thánh lễ Báp-têm, tôi nhận thức được quyền năng của sự cầu nguyện chân thành rất là linh nghiệm. Theo như chương trình đã định, mẹ tôi và tôi sẽ chịu thánh lễ báp-têm vào ngày 10 tháng 11, 1996 tại Hội Thánh Báp-tít Suburband thì mẹ tôi thỉnh linh bị bệnh. Bà bị tiêu chày cùng lúc trên người nhiều mụn đỏ nổi lên, rất ngứa và khó chịu, tôi đành chịu lễ một mình. Mục Sư Đặng Minh Lành, từ Atlanta đến làm lễ báp-têm cho tôi. Trước khi lên phi cơ trở về ông hết lòng cầu nguyện xin Chúa chữa lành bệnh cho mẹ tôi. Tình thương của ông làm tôi hết sức cảm động. Lạ lùng thay lòng thương xót và quyền năng của Chúa, lúc Mục Sư bước lên phi cơ là lúc bệnh mẹ tôi hoàn toàn dứt hẳn.

Sứ đồ Phao lô viết: 'Tôi đã bị đóng đinh vào

thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi. (Ga.2:22) Tôi coi câu đó như một tâm nguyện cho đời sống tôi. Chúa đã yêu thương tôi với tình thương chân thật, cao quý nhất mà tôi chưa hề tìm thấy trong thế gian đầy đau khổ này. Đêm nay, một mình trong phòng vắng, tôi cầu nguyện cho gia đình tôi và đồng bào tôi sớm nhìn biết tình thương yêu vô bờ bến của Chúa Cứu thế. Đêm nay, một cơn gió lạnh từ đâu đến, phải chăng từ Bết-lê-hem, một tiểu thôn cô quạnh, nơi Con Trời xuống thế chấp nhận kiếp người làm than, để nhắc nhở tôi sự hy sinh cao cả của Ngài. Hài nhi Jesus yêu dấu ơi, lòng con đây, đời con đây, có phải đây là máng cỏ mà Ngài muốn ngự đến không?

Cảm tạ Trương Thị Nga

Hải Đăng là tờ báo của mọi người. Do Hội Thánh Tin Lành Báp-tít tại Atlanta ấn hành mỗi tháng. Xin cầu nguyện và ủng hộ Hải Đăng. Mọi thố từ, đóng góp tài chánh, xin đề: Light House magazine 2715 Peachtree Rd, NE Atlanta, GA. 30305

Thơ

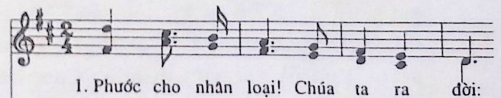
Hải Đăng nhận được bài thơ của cháu Trần Thiện Cẩm An lời thơ hồn nhiên, mộc mạc, bày tỏ niềm tin đơn sơ, mới mẽ của mình.

.....

Chúa là ai. tôi vẫn thường tự hỏi
Ngài yêu tôi như kính thánh tỏ bày?
Nhờ những ngày chưa biết Chúa là ai
lòng vẫn đục. tôi thấy mình sơ bần
khi đã biết. và bằng lòng chấp nhận
tôi thấy Ngài rất đáng để kính yêu
Tôi nghèo hèn và tội lỗi bao nhiêu
Chúa vẫn đến. vẫn cho tôi đời sống
Chúa ơi. tình yêu Ngài là biển rộng
là non cao. cao ngất đến tận trời
Ngài giáng trần để chấp nhận đơn côi
cho con được một ngày trông thấy Chúa
Ngày hôm nay. con cúi đầu khẩn hứa
sống yêu thương. sống kính Chúa. yêu người
như Chiên hiền trong đồng cỏ xanh tươi
luôn vâng phục và theo lời Chúa dạy
Chúa yêu ơi. từ nay và mãi mãi
Chúa sẽ là Cứu Chúa của đời con.

Cẩm An

Viết ngày 1 tháng 12 năm 1996. ngày
tôi tin nhận Chúa Cứu Thế Giê Su

1. Phước cho nhân loại! Chúa ta ra đời:

Tâm tình Người Chủ Biên

Tạ ơn Chúa. Hải Đăng đến tay quý bạn. Hải Đăng tiếp tục dẫn bước để đem ánh sáng chân thật tỏa soi vùng biển trầm luân. Với tất cả chân thành. Hải Đăng vượt ngàn muôn hải lý đem Tin mừng Chúa Cứu Thế đến muôn nơi. Từ xứ Ca-na-da lạnh lẽo. đến đất Mỹ muôn màu. Vượt Đại dương đến Âu. Úc Châu để rồi lặn lội về đến quê hương. Hải Đăng mơ ước những gì? Muốn làm điều gì? Mười năm đã qua. Hải Đăng vẫn sống. vẫn tiếp tục sứ mạng truyền bá Tin Lành. Xin quý độc giả tiếp tục ủng hộ và cầu nguyện nhiều cho Hải Đăng. Chân thành